

**UNGARISCHER SEELSORGEDIENST DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT**

Wien 1., Dorotheergasse 16 Honlap: <http://reformatus.at/> E-Mail: bemaref@gmail.com

Dr. Karvansky Mónika református lelkész, Tel.: +43 699 188 780 68, E-Mail: monika.karvansky@reformatus.at

„Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a jogtalanul fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot!” (Ézsaiás könyve 58, 6.)

Istentiszteleteink rendje a 2023. esztendő böjti heteiben és húsvét ünnepkörében:

2023. február	26. du. 17 óra:	Böjti istentisztelet
2023. március	01. du. 18 óra:	Búcsúistentisztelet Dr. Smuk András emlékére
2023. március	12. du. 17 óra:	Böjti istentisztelet
2023. március	19. du. 17 óra:	Böjti istentisztelet
2023. március	26. du. 17 óra:	Böjti istentisztelet
2023. április	07. du. 18 óra:	Nagypénteki istentisztelet, Úrvacsora
2023. április	09. du. 17 óra:	Húsvéti istentisztelet, Úrvacsora

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk alkalmainkra:

- * BÚCSÚISTENTISZTELET – DR. SMUK ANDRÁS – a templomi szertartást követő agapéra köszönettel fogadjuk a Testvérek hozzájárulását és segítségét.**
- * KONFIRMÁCIÓI FELKÉSZÍTŐ** alkalmainak időpontjai vasárnap 15.30 órától a gyülekezeti teremben: március 12. és 26. és 2023. április 23.
- * GYERMEK-ISTENTISZTELET** alkalmára szeretettel hívjuk és várjuk a gyermekeket vasárnaponként 17.00 órától a gyülekezeti teremben.
- * A lelkigondozás, keresztelő, esküvő, temetés, egyházi hivatalos ügyintézés, stb. igénye esetén a fenti elérhetőségeken keresztül a lelkipásztor elérhető.**
- * Az aktuális időpontokról, alkalmakról az Ausztriai Magyar Reformátusok Facebook-oldalon, valamint a reformatus.at honlapon is értesülhetnek.**

Nálunk járt a rolunk.at

Hosszú múltra tekint vissza, és a magyarországihoz képest sok esetben teljesen eltérő kihívásokkal szembesül az Ausztriai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat. Karvansky Mónika lelkész nő nem csak erről mesélt nekünk, hanem betekintést engedett egy konfirmációs oktatásba, és meghívott bennünket az azt követő istentiszteletre.

A látogatásról és a beszélgetésről Balázs Viktor tollából olvashatnak a Testvérek a körlevél 2. oldalán <https://rolunk.at/aktualis/mostanaban-a-felnotteknem-tem-tul-jo/>

Áldás, békesség! Békesség Istentől!

Bécs, 2023. február 23-án, Nagyböjt idején

A gyülekezet vezetősége

Mostanában a felnőtteknek sem túl jó – Balázs Viktor írása (részlet)

Szűnni nem akaró eső cseppjeit fújja az arcomba a szél, amikor megállok a Dorotheergasse és a Stallburggasse sarkán álló református templom előtt. A gyönyörű épület 1784-ben készült el, és több mint száz éve tartanak benne magyar református istentiszteletet. Világégések, forradalmak, menekültválságok és világvárvány zajlottak ez alatt a bő évszázad alatt, és ezek a viharos idők számos magyart – itt élőt vagy ide menekült – sodortak a belvárosi templom spirituális biztonságot ígérő falai közé. A templom oldalépületének sokat látott zöld kapuján belépve kis udvarba jutok, ahol világító ablakok mutatják, hogy hol folyik a konfirmációs oktatás. Négy megilletődött tinédzser ül bent egy nagy asztal körül, a lelkész nő éppen a hobbiokról kérdezi őket. Én a komédiákat szeretem – mondja az egyik kislány. „Ebben a világban én is szívesen nézek vidám dolgokat” – válaszol a lelkész nő, majd hozzáteszi: „Tudjátok, mostanában a felnőtteknek sem túl jó. Ilyenkor pedig kell kapaszkodó az életben, ami stabilitást ad. Ezt pedig az Istenbe vetett hit adhatja meg az embernek.” A konfirmációs oktatás végeztével, az istentisztelet előtt van egy fél óránk, hogy egy kicsit beszéljünk a lelkigondozó szolgálatról, ami régóta fontos intézménye az ausztriai magyar reformátusoknak.

Rólunk.at: *Jelenleg mekkora a közösségük?*

KM: Egy évben kb. ezer és ezeröttszáz emberrel kerülök kapcsolatba a különböző szolgálatokon – például esküvő, keresztelezés, temetés, istentisztelet vagy jegyesoktatás – keresztül. A közösségünk növekszik, a covid járvány alatt pedig nagyon összekovácsolódott és összetartóvá vált.

Rólunk.at: *Hogyan fogadott el a gyülekezet egy nőt lelkészként?*

KM: A gyülekezetben én vagyok az első nő, aki lelkészi szolgálatot végez, de a gyülekezet számára nem volt kérdés, hogy nő vagy férfi-e a lelkész... Ebben bizonyára az is szerepet játszik, hogy elődömmel, Soós Mihállal tíz évig dolgoztunk együtt. Ő több mint ötven évig volt a magyarok lelkésze, és át tudta adni nekem azt a gyakorlati tudást, hogy hogyan kell egy diaszpóra gyülekezetet vezetni. Ez ugyanis nem egy átlagos gyülekezet (...) Tapasztalat és gyakorlat kell ahhoz, hogy az ember jól tudja végezni, átlássa a körülményeket, és meg tudja oldani a problémákat.

Rólunk.at: *A konfirmációs oktatáson intenzív empátiával fordul a gyerekek felé. Nem túl korai a kamaszok számára a konfirmáció időpontja?*

KM: Nehéz kérdés, és az én helyzetem ebben is rendkívüli. Olyan fiatalokkal dolgozom, akik nem olvasnak és nem tanulnak magyarul. Így egy más nyelv gondolkodásmódjába is bele kell szoktatnom őket, és egy idegen területet kell megismertetnem velük. A célom az, hogy ne csak megismerjék ezt, hanem meg is találják benne önmagukat és a kapcsolatot Istenhez. Erre külön módszert dolgoztam ki a gyakorlat és a tapasztalatok alapján. (...) Ez azonban csak az útnak a kezdete. Mert a keresztyén élet nem azzal kezdődik, hogy itt mindent megtanulunk. Hiszen sokat kell tapasztalni, tudni, látni az életben, hogy a hit mélyüljön. Az én feladatom, hogy lerakjam az alapokat és a magokat elvessem, és az beérik, ezt látom az előző évfolyamok tapasztalatából.

Rólunk.at: *Beszéltünk arról, hogy a világ nagyon megváltozott körülöttünk. Milyen új problémákkal szembesül a lelkigondozás során?*

KM: Kicsit pontosítanom kell: a nevünkben a Lelkigondozó Szolgálat hivatalos jogi megfogalmazás, a huszadik századból jön, amikor volt egy egész nyugat-európára kiterjedő Lelkigondozó Szolgálat. Ez nem jelenti azt, hogy mi kizárólag a lelkigondozásra specializálódunk, bár a gyakorlat azt mutatja, hogy tényleg nagy szükség van rá. (...) Eleve olyan területen dolgozunk, ahová az emberek jöttek, valamit ott kellett hagyniuk, valami elszakadt, valami távolra került, mint például a családi kapcsolatok és az otthoni élet. Egy újat kell felépíteni és ez mindig konfrontációval jár. Az emberek a kultúrsokk négy fázisán mennek át ilyenkor. Ezt nekem a gyakorlatban át kell látnom, hogy kit hová helyezzek, melyik fázisban van. Így tudok segíteni neki a lelkigondozásban. Mostanában erre egyre nagyobb az igény.

Rólunk.at: *Újévi üzenetében kiemelten foglalkozott az elfogadással. Miért?*

KM: Nagyon fontos dolog nálunk az elfogadás és a befogadás. (...) Mindenkinek éreznie kell, hogy akár lelki, akár egzisztenciális problémával jön hozzánk, amiben tudunk, segítünk.

Közeleg az öt óra, a sekrestyén keresztül átmegyünk a templomba és rövidesen kezdetét veszi az istentisztelet. Közel harmincan, többségében idősebbek ülnek a padokon és hallgatják a prédikációt, ami Máté evangéliuma 16, 13-17 igéi alapján arról szól, hogy „az emberek kinek mondják Jézust?” Szó esik a materiális világban

boldogságot kereső – és többnyire nem találó – modern társadalomról is. Az igehirdetést gyönyörű orgonaszó egészíti ki, és a hívek távozta után a lelkész nő arra biztat, hogy menjek fel a karzatra, és ismerkedjek meg a gyülekezet orgonistájával, Handl Györggyel. Az orgona bemutatása után, fülemben a pompás hangszer hangjával búcsúzó a Reformierte Stadtkirchétől, és kilépek azon a kapun, aminek kilincset az elmúlt évszázad során számtalan magyar kéz koptatta fényesre.

„HÁTHA“ – A JÉZUSI BIZALOM KEGYELMES SZAVA

Az utolsó hónapokban, években egyre többször használtam az igehirdetések során azokat a szavakat, hogy halmozott válságok, fokozott nehézségek, bizonytalan jövő és hasonlókat. Azt is sokszor ismétlem, hogy az ember szíve vágya, hogy jó lenne, ha véget érne ezeknek a ránk zúduló nehézségeknek, bajoknak az árja és békés, nyugodt, szeretetteljes életet élhetnénk. De azt tapasztaljuk, hogy a világ történéseiben örvénylő bajok egyre nagyobb hullámokban törnek az emberiségre és egyre többeket temetnek maguk alá. A félelem és a bizonytalanság miérettől egyre hangosabb a világ. Egyre több a fájdalom, a félelem, az aggodalom. Az emberek által tökéletesnek hitt világ, melyet a csúcstechnika, a magasba szárnyaló emberi tudás ural, megdőlni látszik.

Bizonyára az elmúlt hetek legfőbb hírei, a törökországi és szíriai nagy földrengés tragédiája mindenkihez eljutott. Az egyik rövid híradás címén megakadt a szemem: *Üzenet a pokolból*. A magyar mentőcsapat egyik férfitagja üzent haza, hogy a szerettei ne aggódjanak: *„Szia életem! Minden ok velünk. Nagyon jó a csapat. Szeretek velük dolgozni, még itt, a pokolban is...”*

Sokan a világ minden tájáról azért érkeztek a földrengés sújtotta pokolba, hogy emberi életéért küzdjenek. Embereket, időseket, felnőtteket, gyermekeket és még állatokat is megmentsenek a rájuk dőlt hatalmas tömbök és törmelékek alól. A legtöbb emberben együttérzést, fájdalmat váltottak ki a híradások képei és a tudósítások, távolból is azért imádkoztak, vagy ha nem ezt tették, akkor drukkoltak, hogy minél több emberi életet megmentsenek.

Kedves Testvérek! A mai világban az emberiség azt hiszi, sőt határozott meggyőződése, hogy elég jól elvan Isten nélkül. És közben egyre nagyobb pokollá válik a földi élet körülötte. Persze amikor ez történik, akkor a határozott meggyőződésű istentagadó azért odaveti a keresztyének, az egyház, vagy a hívő felé, hogy milyen Isten az ilyen? Erről már sokat beszéltem, most nem is akarom boncolgatni. De sajnos ez azért visszatérő elem az igehirdetésekből, mert ez van a világban, a hitetlenségtől megvakult emberek életében. De most tényleg egészen más megvilágításba szeretném ezt helyezni. Képzeljék el azt a Testvérek, hogy Isten nézi a teremtett világot és a saját képmására teremtett embert és amit lát, az elrettenti, könny szökik a szemébe, szánakozás, féltés, aggodalom vesz lakozást a szívében. **Fáj neki ez a látvány: az ember a földi pokolban.**

Még szívfacsaróbb számára ezen túllátva, mert tudja, hogy ezt aztán az örökkévalóság pokla követi majd. A szerető Atya látja, hogy a tékozló fiak mennyire szenvednek a világ kísértései, a testi és lelki sebek fájdalmai, a disznóvajuk mellett az egzisztenciális harcaik között a maguk által „megálmodott”, elképzelt és megalkotott földi pokolban. A földi pokol romjai alatt szenvedő minden életet megkönnyezi, szíve sajdul bele és érte. És a világ kezdete óta már készen áll a terv:

Isten mentőalakulatot küldd a földi pokolba – Jézus személyében.

A bennünket következtelenségig annyira szerető Isten eljön a földi pokol nyomorúságai közé, hogy a ránk nehezedő büntől terhes, súlyos romok alatt megkeressen és életet mentsen. Mert neki is minden élet számít! Ugyanúgy, vagy talán még jobban, mint ahogyan a földrengés minden egyes áldozatáért erőt, izmot, lelket megfeszítve küzdöttek a mentő alakulatok minden egyes életért!

Képzeljétek el Testvéreim, hogy Jézus így küzd értünk, a mi életünkért is! Kivétel nélkül minden egyes emberért! Mert tudja, hogy ha ő nem menti meg, akkor a földi pokol maga alá temeti még az örökkévalóságban is. Emberként könnyezik, szíve sajdul a betegek, az árvák, a szenvedők és haldoklók láttán.

Szakadatlanul megy városról városra, faluról falura és hirdeti a gyógyító evangéliumot, azt az örömhírt, hogy Isten megmentőt küldött hozzátok.

Csak nyújtsátok felé a kezeteket és ragadjátok meg őt, és megment benneteket. Jézus megtérésre hívó mentőszava mindenkire egyformán szól! Mindenkit visszaszólít a szeretet forrásához.

Ezért is mondja el a **terméketlen fügefafa példázatát**.

Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. Azt mondta a vincellérnek: Íme, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? De az így válaszolt neki:

Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki! (Lukács evangéliuma 13,6-9)

Arra világít rá itt Jézus, hogy Isten türelmesen várt népe megtérésére és keresi a megtérés gyümölcseit. De azt nem leli sehol, nem terem, terméketlen. Háromszorosan vár türelmesen, de semmi eredmény. Ekkor megszületik a döntés, a terméketlen fát, a gyümölcsöt nem hozó fát ki kell vágni. De ekkor Valaki közbelépett és az ő kérésére megadja Isten a kegyelem esztendejét.

Jézusért, az ő szeretetéért, az ő törődéséért, az ő vállalt áldozatáért nem történik még meg az, amit Keresztelő János hirdetett: „*A fejsze pedig már a fák gyökerén van: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik és tűzre vettetik.*” (Lk 3,9)

Isten Jézusért elfogadja a „hátha” reményt keltő szót. Hátha Jézus szavára megnyílnak a szívek és felismerik benne azt, aki azért jött, hogy a földi pokolból békés életet kínáljon és az örökkévalóság boldog ígérését elhozza.

Hátha még azt az egyet ott a romok alatt, hátha még azt a másikat is, aki a kezét nyújtja, hátha téged és engem is, hátha a szeretteinket is, hátha mindnyájunkat az Ő nevéért megment az Isten. De van egy nagyon határozott kijelentés is itt figyelmeztetésként: *Ha pedig nem, akkor vágd ki!*

Még tart a kegyelmi idő, de ha ez lejár, akkor már az emberi szabad akarat döntésének következményét kell elhordozni. Ne várjunk addig! A miértjeink helyett halljuk meg Jézus kérdését: *És te miért nem tértél még meg Istenhez?*

Egy kedves ismert dicséret szavai így éneklük meg:

Siessetek, hamar lejár, kegyelme már régóta vár,

Ma még lehet, ma még szabad: borulj le a kereszt alatt.

Elszáll a perc, az életed, Ma még, ha jössz, elérheted.

Ne késs tovább, ne várj tovább: Ma kérd Atyád bocsánatát!

Ma még Jézusért a kegyelem bőségesen árad időben és térben, abba a bűvös szoba kapaszkodva, hogy „hátha” még ő is, még te is, még én is...Hátha még meghozzuk a megtérés gyümölcseit, melyeket nem azért keres a mennyei Atya, hogy ő jól lakjon velük. Hanem azért várja tőlünk a megtérés gyümölcstermését, hogy a földi poklot békés világgá formáljuk az ő szeretete által. És akkor már szeretteink felé, mennyei Atyánk felé és mindenki felé mi is azt az üzenetet küldhetjük, hogy „**velem minden oké ... még a földi pokolban is ... mert megragadtam a kegyelem „hátha” lehetőségét és ezt a kezet már soha többé nem engedem el. Gyere, ragadd meg te is még ma!**” Ámen.

2023. február 12-én elhangzott igehirdetés alapján

Jézus megtérésre hívó szava töltse be a böjt heteit, Jézus „HÁTHA” kegyelmes szava ébresszen reményt szívünkben, hogy a böjt végén, virágvasárnap ünnepi vonulásában, a nagyhét történéseinek napjaiban, nagypénteken és húsvét reggelén örömmel és hittel kiálthassuk:

Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus!

Karvansky Mónika, református lelkipásztor